

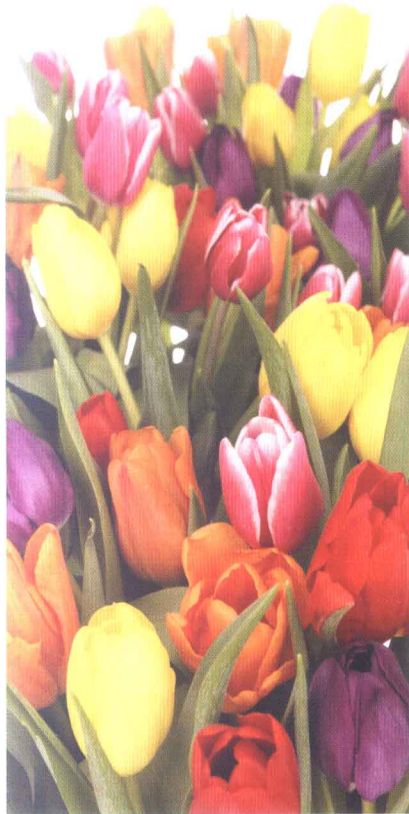

Любі жінки!

Жіноче свято припадає на початок весни, коли після зимового сну прокидається й розквітає все навкруги. Жінка символізує початок життя, тепло та ніжність. Саме ці риси так необхідні нашим чоловічим серцям, щоб Ви, рідні та кохані, надихали нас на красиві й благородні вчинки. Ми дуже хочемо, щоб увага й любов до жінки, тепло та ніжність не вичерпалися ніколи. Висловлюємо Вам величезну подяку за дивовижне терпіння й стійкість. Успіхів на нелегкому життєвому шляху, хай супроводжують Вас жіноча витонченість і мудрість. Від щирого серця бажаємо Вам здійснення найзаповітніших мрій, благополуччя в родині, здоров'я, щастя, душевного спокою і довголіття! Весняного Вам настрою, усмішок, квітів і вічного кохання!

О.М. Біловол,
голова Наглядової ради ХНМУ,
член РНБО України,
перший заступник Міністра
охорони здоров'я – головний
державний санітарний лікар
України, чл.-кор. АМН України,
заслужений діяч науки і техніки
України, професор

В.М. Лісовий,
ректор, професор

— ЗІ СВЯТОМ, ЧОЛОВІКИ

Свято 23 лютого – визначна дата для всіх чоловіків. Цього дня вони заслуговують на шану та подарунки з привітаннями – через серце кожного протікає кров дідів, батьків, які боролися нашу землю. У цій неоціненній землі – і мужність, і сила, і любов.

Святом 23 лютого Україна вшановує вірність та відданість тих, хто відстояв її землю у воєнні роки та в мирні часи охороняє її волю, честь і незалежність. Любов до Батьківщини, готовність до самопожертви – запорука миру, спокою й щасливого майбуття на рідній землі, свідчення єдності всіх поколінь нашого народу та гідна шана славним ветеранам. Перед ними ми схилимося, у них вчимося любити Батьківщину.

Шановні чоловіки!

Від усього серця бажаємо Вам миру, здоров'я й довголіття, бадьорості духу та родинної злагоди, радості й добра!

МУЖСКИЕ ПРАВИЛА

Есть издавна в забавах детских
Один мальчишеский закон –
Быть честным, доблестным и дерзким,
Раз вырастет мужчиной он.

Есть женской слабости причина
(Зачем от правил отступать!) –
Надежный избранный мужчина,
Ее любовь, ее судьба.

Есть у страны высокой пробы
Ее армейская цена,
Чтобы страна цвела и чтобы
Всегда была защищена.

Свой долг дано мужчинам мерить
Числом серьезных дел мужских,
А женщинам – и ждать, и верить,
И быть спокойными за них.

Л. Силаева

А жінка завжди прагне до плеча,
щоб можна було голову покласти,
і теплий смуток у її очах –
це недовіри тінь
до тіні щастя.
То ж в ніжнотканнім ореолі крон
її голівка в паморозі ранній
мальована божественним пером
у подиху прощення
і прощання.
І подих чоловічий – відчуття,
що доторк жінки –
тільки дотик хвилі,
яка була – й нема...
як це життя.
Немов весна,
яка пройшла
навиліт!..

Світлана Йовенко

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

Середина лютого, зима в самому розпалі, а у закоханих все так і палає зсереди, адже їх зігріває кохання. День святого Валентина – черговий привід нагадати про свої почуття. За традицією до Дня закоханих у Харківському національному медичному університеті відбувся конкурс «Ідеальна пара».

стор. 11

■ МОВОЮ ФОТО

**Груши в цвету – пеной
по ветру тянутся...**

стор. 12

■ КОНКУРС

ЗНАВЦІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Уже традиційним заходом став щорічний державний національний проект – конкурс знавців української мови, ініціатор якого Петро Яцик – українець з канадської діаспори.

Конкурс завжди розпочинається 9 листопада, в День української писемності та Святого Нестора-літописця, відбувається у чотирьох етапах і урочисто закривається в травні.

Переможцями університетського етапу конкурсу в ХНМУ стали студенти **Катерина Кашицина** (II мед. ф-т, I курс), **Емілія Прибильська** (IV мед. ф-т, I курс), **Аліна Охмат** (IV мед. ф-т, I курс). Саме вони взяли участь в обласному етапі конкурсу, який відбувся 16 січня на базі Української інженерно-педагогічної академії, і отримали високі

бали за конкурсні роботи. **Цього року студентка Катерина Кашицина** посіла IV місце в конкурсі ім. Петра Яцика (викладач канд. філол. наук Т.В.Скорбач). Такий результат свідчить про високий рівень мовної підготовки студентів нашого університету й доводить, що студенти ХНМУ спроможні достойно представляти наш університет у різних галузях науки.

Ми щиро вітаємо учасників конкурсу та бажаємо їм подальших успіхів і нових перемог!

■ СЕМІНАР

МАЙСТЕР-КЛАС З ДИТЯЧОЇ ПУЛЬМОНОЛОГІЇ
ВІД ПРОВІДНИХ СПЕЦІАЛІСТІВ УКРАЇНИ

6 лютого 2010 року на базі ХНМУ відбувся регіональний науково-практичний семінар «Концепція Державної програми «Здорова дитина» на 2008-2017 рр. і сучасні проблеми педіатрії в регіоні». Тема семінару була присвячена актуальним питанням лікування й профілактики захворювань органів дихання в дітей. Науковці й викладачі медичних ВНЗ, педіатри м. Харкова й Харківської області традиційно зібралися на черговий семінар для обговорення найбільш актуальних і проблемних питань сучасної педіатрії, поділитися накопиченим клінічним досвідом у галузі дитячої пульмонології, розказати про результати проведених науково-дослідних робіт.

— ДИПЛОМ —

За участь у XIII міжнародній виставці навчальних закладів 24-26 лютого «Сучасна освіта в Україні-2010» **Харківський національний медичний університет** нагороджено дипломом за високі творчі досягнення внаслідок оновлення національної системи освіти. Почесним званням «Лідер сучасної освіти» удостоєний **Харківський національний медичний університет** за багаторічну інноваційну педагогічну діяльність з модернізації освіти в Україні.

— ГРАМОТА —

За вагомий внесок у розвиток охорони здоров'я та високий професіоналізм Почесною грамотою Міністерства охорони здоров'я України нагороджено зав. кафедри неврології професора **Ірину Анатоліївну Григорову** та зав. кафедри фізіології професора **Валерія Гавриловича Самохвалова**.

За активну винахідницьку діяльність Національне Бюро Бельгії з нагород і премій нагородило **В.Г. Самохвалова** Орденом Почесного офіцера Бельгії.

За сумлінну плідну працю, високий професіоналізм, відданість справі Почесною грамотою Харківського національного медичного університету нагороджено начальника сектора обробки інформації з лікувальної роботи **Світлану Арефіївну Костіну**.

— НАГОРОДА —

На конкурсних наукових працях, який проводився Європейським науковим товариством і Європейською академією природничих наук (Германія, Ганновер) у листопаді 2009 р., перше місце посіла наукова праця професора кафедри хірургії №1 **Юрія Івановича Козіна**. За підсумками конкурсу він нагороджений двома Дипломами й медаллю ім. Роберта Коха.

— ЧЕМПІОНАТ —

У лютому відбувся чемпіонат України з легкої атлетики в приміщенні серед юніорів. Студентка II мед. ф-ту, I курсу **Вікторія Корж** посіла II місце в змаганнях зі штовхання ядра з результатом 14.00.

Під час відкриття конференції на адресу її учасників пролунали привітальні слова від заступника директора Департаменту кадрової політики, освіти і науки, начальника відділу освіти МОЗ України проф. О.П. Волосовця та ректора ХНМУ проф. В.М. Лісового.

Виступ проф. О.П. Волосовця був присвячений реалізації концепції Державної програми «Здорова дитина» щодо захворювань органів дихання в дітей у Харківському регіоні. Він зазначив, що в цивілізованих країнах діти не повинні вмирати від пневмонії, однак, і сьогодні в усьому світі мають місце смертельні випадки від цього захворювання. Щорічно в нашій країні від пневмонії помирають близько 200 дітей у результаті пізньої діагностики, несвоєчасного призначення адекватної (відповідно до протоколів лікування, затверджених МОЗ України) терапії. Ефективність терапії інфекційно-запальних захворювань дихальної системи, у тому числі пневмоній, багато в чому залежить від чіткого дотримання основних принципів вибору антибактеріального препарату.

Сьогодні лікарям добре відомі наслідки вкрай небезпечного симбіозу вірусів і бактерій при респіраторних інфекціях у дітей, що досить швидко призводить до розвитку септичних станів. Тому своєчасне проведення адекватної антибіотикотерапії при інфекційних захворюваннях як верхніх, так і нижніх дихальних шляхів є важливим аспектом ведення дітей із цими патологіями.

Дуже зацікавили слухачів лекції з актуальних питань пульмонології дитячого віку, прочитані провідними професорами України: Г.С. Сенаторовою (ХНМУ), С.П. Кривопустовим (ХНМУ), Н.В. Нагорною (ДНМУ), О.Є. Абатуровим (ДДМА), Є.І. Юлішем (ДНМУ).

Велику увагу приділили актуальним на сьогоднішній день питанням імунізації грипу та інших інфекційних захворювань, стандартам діагностики, лікування й профілактики найпоширеніших захворювань органів дихання у дітей.

Проблема вибору найбільш оптимальних засобів терапії при гострих респіраторних інфекціях у дітей залишається актуальною для практикуючого педіатра. Для того, щоб зробити правильний вибір, з урахуванням індивідуальних особливостей перебігу захворювання в конкретної дитини, лікар повинен володіти найбільш повною сучасною науковою інформацією щодо етіопатогенезу респіраторних інфекцій і обов'язково брати до уваги наявні в цей час дані клінічних досліджень, у ході яких оцінюють ефективність і безпеку тих або інших препаратів у педіатричній практиці.

Усі присутні на конференції висловили особливу подяку керівництву ХНМУ й завідувачу кафедри педіатрії №1 і неонатології за щирий прийом і прекрасну організацію заходу.

Т.С. Маліч, доцент кафедри педіатрії №1
неонатолог

ЩОБ ПАМ'ЯТАЛИ

Наші пращури заповідали своїм нащадкам: «Життя віддай людям, тіло віддай землі, душу віддай Богові, а честь забори з собою». Цей заповіт, як і належить гідній людині, Володимир Дмитрович Черненко виконав сповна, і його світлий образ залишиться в пам'яті всіх, чия доля перетиналася з його часто нелегкою долею.

ПАМ'ЯТАЄМО...

Сирим зимовим ранком, на початку року, у Харкові пішов з життя видатний вітчизняний науковець, талановитий організатор і добрий лікар – Володимир Дмитрович Черненко.

Відомий в Україні науковий діяч у галузі епідеміології, почесний ректор ХНМУ, заслужений професор ХНМУ, професор кафедри епідеміології, ветеран Великої Вітчизняної війни – учасник бойових дій, для численної наукової сім'ї, своїх учнів, колег і послідовників він залишиться, передусім, розумною, порядною, щирою людиною.

Дуже символічно, що життя його обірвалося в рік 65-річчя Великої Перемоги, бо саме з війни почався його важкий і тернистий шлях до медицини. Це потім було визнання, професійна майстерність та інші життєві висоти, а тоді, навесні 1945 року, він мав лише важке поранення й кілька бойових нагород, серед яких і медаль «За отвагу». Ті, хто був на фронті, знають, якою ціною здобувалися такі нагороди. Юний санітруктор Володимир Черненко отримав їх за сотні врятованих на полі бою життів. Напевно, цей досвід міцно зв'язав його з медициною.

У поколінні, опаленому війною, найбільше вражає те, що пройшовши через нелюдські випробування, вони зуміли залишитися **ЛЮДЬМИ**. Саме людяність він намагався виховувати у своїх підлеглих, коли свого часу працював завідувачем кафедри епідеміології, деканом санітарно-гігієнічного факультету, ректором Харківського медичного інституту, адже він вважав, що хороший лікар починається зі **справжньої людини**.

Науковий інтерес Володимира Дмитровича стосувався вивчення факторів екзогенного та ендогенного генезу, що мають вплив на вироблення та збереження специфічного та неспецифічного популяційного імунітету серед людей. З епідеміології за спеціальністю 14.02.02 були захищені його кандидатська й докторська дисертації. Він не припиняв наукової творчості до останніх днів життя, був ініціатором, автором і виконавцем численних науково-дослідних робіт, які тепер завершуватиме кафедра, на жаль, без його керівництва. Крім цього, Володимир Дмитрович мав особливий педагогічний талант. Він став науковим батьком більше ніж сотні відомих у медицині діячів, які працюють майже в усіх профільних медичних ВНЗ держави. В історії науки віднайдеться не так багато учених, які настільки піклувалися б про спадкоємність знань у своїй галузі.

Він по-батьківськи дбав про колектив кафедри епідеміології, цікавився життям і професійним ростом кожного незалежно від посади. Нам пощастило тісно спілкуватися в останні роки його життя, тому ми зуміли оцінити всю різнобічність його особистості.

Володимира Дмитровича приємно згадувати й легко про нього писати, бо він був скромною, порядною й щирою людиною. Світла пам'ять Вам, дорогий Учителю!...

О.М. Карабан, зав. кафедри епідеміології, професор,
Г.І. Падалка, доцент,
І.Ю. Багмут, доцент

СУМУЄМО

12 лютого 2010 р. на 85-му році пішов з життя видатний вчений-епідеміолог, почесний ректор ХНМУ, професор кафедри епідеміології, учасник бойових дій та ветеран Великої Вітчизняної війни Володимир Дмитрович Черненко.

Володимир Дмитрович народився 3 жовтня 1925 року в селі Яблунівка Прилуцького району Чернігівської області. 3 вересня 1943 р. по січень 1944 р. був на фронті санітруктором стрілкової роти. Нагороджений орденом Вітчизняної війни I ступеня, за винос поранених з поля бою – медаллю «За відвагу» та 12 медалями. У 1947 р. вступив до Харківського медичного інституту, який закінчив у 1953 р. за спеціальністю «санітарно-гігієнічна справа».

У стінах рідної alma mater В.Д. Черненко пройшов значний шлях становлення науковця та керівника: від асистента до професора кафедри епідеміології. З 1969 по 1989 рр. завідувач цієї кафедри, понад 10 років очолював деканат санітарно-гігієнічного факультету, у 1975-1986 рр. був ректором Харківського медичного інституту. В.Д. Черненко – найкращий учень засновника Харківської школи епідеміології академіка М.М. Соловйова, надрукував біля 200 наукових праць.

Світла пам'ять про Володимира Дмитровича – талановитого вченого, педагога, керівника наукової школи епідеміології та вищої медичної школи назавжди залишиться в серцях його учнів та колег.

**О.М. Біловол, В.М. Лісовий,
А.Я. Циганенко, В.А. Капустник,
І.В. Летік, Б.А. Залевський, А.О. Терещенко,
В.О. Ольховський, М.В. Панченко,
В.В. Мінухін, Д.І. Маракушин, В.В. Ніконов,
В.В. В'юн, О.М. Карабан**

СПОГАДИ ПРО ВОЛОДИМИРА ДМИТРОВИЧА ЧЕРНЕНКА

Сумуємо... Пішов з життя наш дорогий **Володимир Дмитрович Черненко**.

Протягом лише 4 місяців, 18-річний хлопчик, він був на фронті, двічі отримав поранення й залишився інвалідом, а спогади про цей страшний час супроводжували його все життя.

На зустрічах ветеранів війни 9 травня він завжди згадував: «Ніколи не зможу забути очей чотирьох поранених, коли ми були в оточенні. Багато поранених, як могли, вибиралися, четверо ж лежали на снігу нерухомі, а в очах був відчай і безнадійність. Нас оточили німці. А неподалік стояла підвода з кіньми. Не пам'ятаючи себе, стрибнув у ту підводу, підняв бійців, яким поклав їх на підводу й помчав подалі від німців, які й самі не встигли опам'ятатися від цього стрімкого вчинку. Очі цих хлопців завжди переді мною, коли я згадую арену бойових дій».

По закінченні ХМІ він усе життя присвятив рідному інституту й підготовці нових поколінь лікарів. Любов Володимира Дмитровича до студентів й батьківська турбота про них були справжніми й щирими, його хвилювало все: умови навчання та проживання в гуртожитках, побут студентів та якість педагогічного процесу на кафедрах.

Піклувався Володимир Дмитрович і про те, щоб в інституті були гарні умови для навчання, бібліотека була достатньо укомплектована літературою як вітчизняною, так і зарубіжною, а передусім – методичною. Непокіло його й те, що в інституті не було залу, де можна було б проводити наукові конференції студентів та вчених інституту, Харкова, України й зарубіжжя.

Багато років викладачі кафедр інфекційних хвороб та епідеміології спільно працювали над удосконаленням навчального процесу на кафедрах для підготовки інфекціоністів та епідеміологів. Іспити проводилися комплексно в спокійній, але вимогливій атмосфері. Під час комплексного оцінювання знань Володимир Дмитрович говорив: «Комплексна оцінка завжди в пользу студента». Не кожен зав. кафедри, а тим більше ректор, давав таку установку.

Не залишав В.Д. Черненко своїх випускників і тоді, коли вони вже працювали за призначенням – виїжджав у регіони, а молоді лікарі, які пта-

шенята, злітали до ректора. Це була радість, гордість, затвердження своєї alma mater і свято для випускників – адже до них приїхав ректор.

Багато уваги він приділяв і науковій праці інституту. Учені ради проходили в творчій, діловій і доброзичливій атмосфері під девізом «Чітка результативність наукової праці й доброзичливість опонентів».

Треба зазначити, що йому не подобалися публічні догани співробітникам. Коли було щось недостатньо виконано, він завжди допомагав вирішити завдання, по-батьківськи переймався за тих, у кого були невдачі. Такі характерні риси сформувалися у Володимира Дмитровича ще на війні після першого поранення й вдруге, коли він був на фронті вже санітруктором.

Слід відзначити, що під час ректорського прийому співробітники й студенти не тремтіли, бо знали, що їх питання буде вирішено суворо, але справедливо.

У 1979 р. в Харкові відбувся історичний I республіканський з'їзд інфекціоністів України. Володимир Дмитрович – зав. кафедри епідеміології – вважав це великим досягненням українських учених. Інфекційні хвороби в онтогенезі життя людини – це перша патологія, коли мікроорганізми потрапляють до організму, адже інфаркт міокарда, атеросклероз та майже всі патологічні процеси людини беруть свій початок від мікробів, вірусів, їх антигенів та найпростіших.

Перший форум інфекціоністів в Україні Володимир Дмитрович сприймав як комплексну роботу інфекціоністів і епідеміологів, допомагав у всьому. Співробітники двох кафедр брали активну участь у підготовці й роботі з'їзду, але роль В.Д. Черненка тут була найважливішою.

Протягом 11 років він був ректором інституту та залишив по собі пам'ять в університеті: у тяжких умовах було споруджено корпус «Б», куди ввійшли актовий зал, бібліотека, спортивні зали.

Закінчилося життя В.Д. Черненка – складне, творче, нетлінне. Залишилася в серцях студентів, випускників, лікарів, вчених України й зарубіжжя, співробітників інституту світла й вічна пам'ять про нього.

Т.Т. Чорна, почесний професор ХНМУ,
учасник Великої Вітчизняної війни

СЛОВНИК
МАЛОВЖИВАНИХ
СЛІВ І ТЕРМІНІВ

Рубрику веде проф. В.О. Коробчанський

Акцентуації характеру (від лат. *accentus* – наголос) – надмірна вираженість окремих рис характеру та їх поєднань. А.х. виникають внаслідок особливих умов виховання, своєрідного психологічного та соціального оточення. Вони можуть яскраво проявлятися або навіть виходити за загальнолюдські норми. За класифікацією, запропонованою К.Леонард та П.Б.Ганнушкіним, виділяють 13 типів А.х. Циклоїдний тип характеризується чергуванням фаз доброго та поганого настрою з різним періодом. Гіпертимічний тип визначається постійно піднесеним настроєм, підвищеною психічною активністю, але неспроможністю довести справу до кінця. Лабільний тип характеризує людей зі схильністю до різких змін настрою. Астенічна А.х. супроводжується швидкою стомлюваністю, дратівливістю, схильністю до депресії та іпохондрії. Підвищеною вразливістю, боязкістю, загостреним відчуттям власної неповноцінності відрізняються представники сенситивного типу. Психоастенічний тип А.х. пов'язаний з високою тривожністю, помисливістю, нерішчістю, схильністю до самоаналізу, постійним сумлінням. Шизоїдна акцентуація об'єднує такі риси, як замкненість, емоційна холодність, труднощі в налагодженні емоційних контактів. Епілептоїдний тип передбачає наявність злісно-нудьогового настрою з накопиченням агресії на тлі скрупульозної педантичності, конфліктності та в'язкості мислення. Паранояльний, або застрягаючий, тип А.х. передбачає підвищену підозрілість та образливість, стійкість негативних афектів. Істероїдний тип характеризується бажанням видавати себе за іншого на тлі загостреної потреби у визнанні, брехливістю. Особи дистимного типу схильні до зосередження на сумних сторонах життя. Нестійкі індивідууми легко піддаються впливу оточуючих, демонструють прагнення до встановлення поверхневих стосунків. Конформний тип поєднує осіб з надмірною залежністю від думок оточуючих. Більш часто, ніж основні типи А.х., зустрічаються їхні суміжні форми: проміжні типи як результат одночасного розвитку декількох типових рис і амальгамні, які виникають завдяки нашаруванню нових рис характеру на його існуючу структуру. А.х. – спадково зумовлені граничні стани, які за певних несприятливих зовнішніх умов можуть трансформуватися в психопатії.

НАВЧАЛЬНА РОБОТА

ЗАПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ НЕЗАЛЕЖНОГО
ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ

До найбільш актуальних питань педагогіки вищої школи належить проблема управління якістю освіти. Відомо, що ефективним важелем її управління є моніторинг. Сьогодні серед пріоритетних завдань державної політики щодо розвитку освіти, визначених в Указі Президента України «Про забезпечення подальшого розвитку вищої освіти України», у відповідних документах Кабінету Міністрів, МОН та МОЗ України, моніторинг освітнього процесу, який дає можливість прийняття ефективних і своєчасних управлінських рішень для оптимізації діяльності будь-якого навчального закладу, посідає чинне місце.

Практику використання різних видів дослідження й оцінки змісту та перебігу навчального процесу, системи оцінювання знань студентів з метою визначення шляхів їх оптимізації широко застосовують і в нашому університеті.

Одним із видів моніторингу якості навчально-виховного процесу можна вважати запровадження протягом останніх років елементів незалежного оцінювання знань студентів (ректорських замірів знань, контролів знань якірних тестових завдань ліцензійних іспитів «Крок» тощо).

У грудні 2009 р. на базі ННЦ було створено Університетський центр незалежного оцінювання знань, основними завданнями якого є об'єктивне оцінювання знань студентів, оцінювання роботи кафедри та окремого викладача; спрямування зусиль студентів не на пошук варіантів «домовитися», а на навчання; зменшення навантаження кафедральних колективів (завдяки складанню та перескладанню ПМК в УЦНОЗ) тощо.

У зимову сесію 2009-2010 рр. відбулося вибіркове оцінювання ПМК у вітчизняних студентів (16 груп I-IV медичних факультетів) з 5 предметів (соціологія, медична соціологія, етика, історія медицини, основи економічних теорій) та складання іспитів із філософії та історії української культури студентами I курсу стоматологічного факультету.

Підсумки незалежного оцінювання:

– у студентів медичних факультетів у середньому якісна успішність – 11% (минулого року якісний показник склав 70%);

– у студентів стоматологічного факультету абсолютна успішність – 80% (минулого року – 95,21%), якісна успішність – 30,71% (минулого року – 67,13%); кількість відмінників на I курсі стоматологічного факультету – 2 проти 38 у минулому році.

Ці показники свідчать самі за себе, тому за результатами НОЗ мають дійти висновків кафедральні колективи щодо рівня навчального процесу на кафедрах, навчально-методичний кабінет щодо методичного забезпечення НОЗ (валідності тестового матеріалу), ННЦ щодо організаційного та технічного супроводу.

У цілому студенти спокійно та із зацікавленістю поставилися до такої форми оцінювання, тим більше, що сучасні першокурсники звичні до тестових технологій. **Головним є те, що скарг на несправедливість і суб'єктивізм оцінювання не було.**

Улітку на нас чекає другий етап запровадження системи НОЗ, уже із залученням до складання ПМК студентів I курсу з усіх навчальних дисциплін.

В.А. Капустник,

перший проректор з науково-педагогічної роботи,
професор

ПРЕПОДАВАТЕЛЬ ГЛАЗАМИ СТУДЕНТОВ

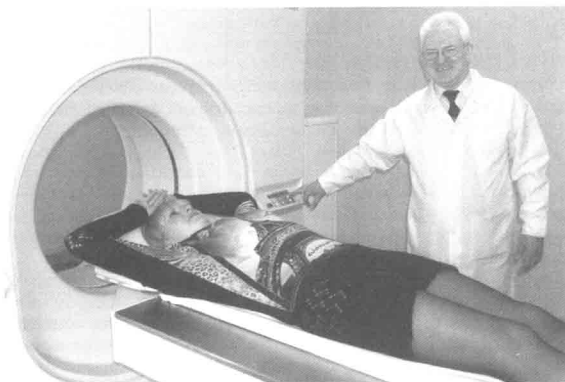
ТАЛАНТЛИВЫЙ ХИРУРГ И ПЕДАГОГ

У каждой группы или студента есть преподаватель, которого они считают одним из лучших. Для нас таковым является **Юрий Петрович Гниденко** (каф. общей хирургии) – талантливый хирург и педагог, которого отличают глубокие знания, жизненный и профессиональный опыт, умение доступно и интересно объяснять учебный материал. Юрий Петрович всегда готов помочь в трудной ситуации, к нему можно обратиться за советом как к старшему товарищу и опытному врачу.

Хирургия как отрасль медицины интересный, но сложный предмет. Юрий Петрович связывает обыденный рутинный материал с яркими примерами из медицинской практики. Мы с удовольствием посещаем пары по хирургии, слушаем, усваиваем учебный материал и принимаем участие в дискуссии, узнаем много нового.

Хотим пожелать Юрию Петровичу жизненных и профессиональных успехов, крепкого здоровья.

С уважением, студенты III мед. ф-та, III курса, 1 гр.

Ю.П. Гниденко у рентгеновского компьютерного томографа при проведении научных исследований

ЦЕНТР ЛІКУВАННЯ ДИТЯЧИХ СЕРДЕЦЬ

В.З.: Ганно Сергіївно, скажіть, будь ласка, що сприяло створенню Обласного дитячого кардіологічного центру?

Г.С.: Сучасні досягнення дитячої кардіології повною мірою можуть використовувати лише ті медичні установи, де працюють лікарі-кардіологи високої кваліфікації, які мають у своєму розпорядженні найсучасніше медичне устаткування. Як свідчить набутий досвід, оптимальною формою поєднання кадрового потенціалу та матеріальних ресурсів для своєчасного діагностування й лікування дітей з хворобами серця є створення в регіонах кардіологічних центрів. Такий центр було організовано в Харкові в 1999 році (керівник – канд. мед. наук О.І. Страшок) як ініціативний дитячий кардіологічний центр, а в 2001 році згідно з наказом ГУОЗ ХОДА за участю кафедри госпітальної педіатрії ХДМУ (з 2009 року – кафедра педіатрії №1 і неонатології ХНМУ) створено Обласний дитячий кардіологічний центр.

Значну допомогу й сприяння в роботі Обласного дитячого кардіологічного центру надає ГУОЗ ХОДА, зокрема, заступник начальника управління, начальник відділу з питань організації дитинства й материнства Тетяна Єфіменко, обласний педіатр Світлана Дриль, головний лікар ОДКЛ, доцент Г.Р. Муратов та адміністрація лікарні. Консультаційну допомогу в Обласному дитячому кардіологічному центрі надають провідні спеціалісти, співробітники кафедри педіатрії №1 і неонатології академік В.С. Приходько, доцент М.А. Гончар.

В.З.: Чи розширилися сучасні методи лікування серцево-судинних захворювань?

В Україні, як і в більшості країн світу, щороку зростає смертність дорослого населення від серцево-судинних захворювань. Одним із найголовніших факторів, що спричиняють це явище, є пізня діагностика та несвоєчасне лікування хвороб серця, особливо його вроджених вад, у дитячому віці. Для надання професійної допомоги дітям на базі Харківської обласної дитячої лікарні за сприяння завідувача кафедри д-ра мед. наук, професора Г.С. Сенаторової, з якою сьогодні ми ведемо розмову, було створено Обласний дитячий кардіологічний центр.

Г.С.: Є всі підстави стверджувати, що сучасна медична наука й практика мають у своєму розпорядженні значно ефективніші, ніж декілька десятиріч тому, методи діагностування різноманітних аномалій серця у дітей (ультразвукові, електрофізіологічні та ін.), завдяки чому значно розширилися можливості хірургічного лікування. Зараз фактично не існує неоперабельних вроджених вад серця, оперативним шляхом успішно лікують уроджені аномалії провідної системи серця. Відбулися істотні позитивні зміни й у медикаментозному лікуванні серцевих захворювань, зокрема серцевої недостатності.

В.З.: Скажіть, будь ласка, з якими установами співпрацює Обласний дитячий кардіологічний центр?

Г.С.: Кардіологічний центр тісно співпрацює з Харківським науководослідним інститутом оперативної та невідкладної хірургії (директор – професор В.В. Бойко), Українським інститутом клінічної генетики (директор – О.Я. Гречанина), а також із провідними кардіохірургічними клініками України та Росії – Інститутом серцево-судинної хірургії ім. М. Амосова, науково-практичним центром дитячої кардіології і кардіохірургії, науковим центром серцево-судинної хірургії ім. О.М. Бакулева (м. Москва), ОО «Кардіостим» (м. Санкт-Петербург), Федеральним дитячим центром діагностики та лікування ритму серця при Московському НДІ педіатрії та дитячої хірургії. На базі кардіологічного центру київські кардіохірурги консультують дітей з уродженими вадами серця. Тільки в 2008 році бригадою кардіохірургів НДІССХ АМН України ім. М. Амосова було проконсуль-

товано 189 дітей. Новим напрямком у діяльності колективу стала співпраця з Фондом «International children heart foundation» за підтримки МОЗ України та АМН України, Благодійним фондом «Україна 3000», фондом Ю.А. Сапронова та Червоним Хрестом України.

Завдяки діяльності кардіологічного центру в 2008 році стала можливою консультативна робота провідних кардіохірургів з клінік США з дітьми, які страждають від уроджених вад серця, в рамках акції «Подари серце ребенку». У 2009 році під час останнього консультативного виїзду групи кардіологів США (на фото) за участю Марка Лібермана та Білла Новика (президента фонду «Детское сердце») було проконсультовано 19 дітей.

Співпрацюючи з провідними вітчизняними та закордонними колегами, харківські кардіологи та кардіохірурги мають змогу надати кваліфіковану медичну допомогу значно більшій кількості дітей із вродженими вадами серця та подарувати надію малюкам та їх родинам.

В. Захаревич

ДОВІДКА

За вісім років роботи Обласного дитячого кардіологічного центру кількість дітей, яким була надана спеціалізована допомога, збільшилася майже в 7 разів (1102 дитини в 2000 р., 7800 дітей у 2008 р.).

Загальна кількість дітей, що отримали спеціалізовану допомогу, збільшилася на 4071. Питомо вага амбулаторної допомоги склала 54,4%.

Зручна організація медичного обслуговування, а також упродовження інструментального обстеження дітей (ЕКГ, УЗД серця) при виїздах у райони області вплинула на показники захворюваності із серцево-судинною патологією – 53,9 на 10 тис. дитячого населення в 2000 році, 175 у 2008 р., при республіканському показнику в 2008 р. – 92,2.

Значно покращилася діагностика вроджених вад серця (1,06 на 1 тис. дитячого населення при республіканському показнику 0,8). Питомо вага дітей першого року життя серед прооперованих із вродженими вадами серця становить більше 50% – це один з найкращих показників в Україні.

ВІТАЄМО

Співробітниками ХНМУ одержано патенти на такі винаходи та корисні моделі:

- 1.Спосіб оцінки ефективності лікування хворих з поєднаним перебігом псоріатичної та гіпертонічної хвороб. Автор: **А.М. Біловол.**
- 2.Спосіб оцінки ефективності антиоксидантних засобів у лікуванні псоріазу. Автор: **А.М. Біловол.**
- 3.Спосіб діагностики тяжкості перебігу бронхіальної астми у дітей. Авторі: **Ю.В. Одинець, М.О. Наконечна.**
- 4.Спосіб діагностики метаболічних порушень у хворих з гіпертонічною хворобою. Авторі: **С.В. Потабенко, О.М. Ковальова.**

Т.Г. Євтушенко, керівник служби інтелектуальної власності ХНМУ

ЧЕГО ХОЧЕТ ЖЕНЩИНА?

Интересно, что бы сказали наши прапрабабушки, глядя на нас, своих внучек, современных женщин? Возможно: «О, как замечательно устроен ваш быт! Как вам легко вести дом!» или «Какое счастье, что вас не выдают насильно замуж. Вы вольны сами выбирать супруга», а может быть: «Как же чудесно, что вы можете учиться наукам и даже работать наравне с мужчинами!», «Вы живете в мирное время, где так мало условностей и правил, вам подарено счастье самим строить свою жизнь!»...

Однако вряд ли наши далекие прапрабабушки смогли бы понять, что именно эта свобода выбора и отсутствие предначертанности судьбы рождает столько проблем и метаний. Почему же современные женщины, которые зачастую сами выбирают профессию, работу, партнера, стиль, далеко не всегда выглядят счастливыми и довольными?

Что и говорить, не принимая во внимание задатки и генетику, современная женщина выбирает себя сама. А именно: «какой быть?» и «кем быть?».

Давайте задумаемся о том, как мы совершаем выбор. Некоторые, не зная как поступить, полагаются на интуицию, другие думают, что бы им сказала мама, и поступают именно так, кто-то – прямо вопреки материнским запретам или советам. Порою выбор женщин определяет мода, мнение подруг, какое-то внутреннее стремление или же упрямство. Возможно, кому-то из вас иногда казалось, что вы спорите сами с собою, принимая то одну, то другую, то третью точку зрения, будто в вас живут самые разные «Я».

Итальянский психиатр Роберто Ассаджиоли заметил, что утрата внутреннего равновесия, ощущение бессмысленности существования и другие душевные страдания возникают по большей части тогда, когда различные наши внутренние «Я» разобщены или вступают в противоречие друг с другом. Когда же они объединяются, мы испытываем прилив сил, ощущение благополучия и находим в своей жизни больше смысла.

Р.Ассаджиоли, П.Фирручи и другие основатели терапевтического метода психосинтеза* считали, что личность человека не целостна и одномерна, а состоит из нескольких, а иногда и многих субличностей. По определению П. Ферручи, субличности – это психологические образования, подобные живым существам, сосуществующим в общем пространстве нашей личности. Каждая субличность ведет собственный стиль жизни и имеет свои собственные движущие мотивы. Субличности кристаллизуются путем повторения приобретенных реакций. Становясь сформировавшейся частью личности, они стремятся удовлетворить собственные потребности и реализовать желания, а так как разные субличности имеют разные желания, то они часто вступают в конфликт друг с другом.

По мнению исследователей, задача человека – осознать свои субличности, их желания, страхи. Это поможет понять, что активно руководит нами или из страха тормозит движение к цели, кто захватил власть над нашим поведением и блокировал другие субличности. Человек, познавший свои субличности, подружившийся с ними, становится бо-

лее гармоничным, осознанным, поведение его целенаправленно, преследуемые цели истинно личностные, а не навязанные извне.

Мы предлагаем вам одно упражнение из методики психосинтеза, которое поможет вам лучше познать себя.

1. Рассмотрите одну из своих характерных черт, установок или мотивов. Например: «Я хочу быть врачом», «Я должна во всем быть самой лучшей», «Я хуже всех».

2. Закрыв глаза, начните осознавать эту свою часть. Дайте возникнуть представляющему ее образу. Не следует пытаться сознательно подыскивать какой-то образ. Пусть он появится сам собой, как если бы вы смотрели на экран и не знали, что на нем скоро возникнет. Это может быть совершенно любое живое существо, фантастический образ или неодушевленный предмет. Возможно, вы видите себя в более раннем или даже старшем возрасте, в каком-то костюме или маске.

3. Как только образ появится, позвольте ему раскрыть себя, никак в это не вмешиваясь и не давая никаких оценок. Помните, что даже неодушевленный казался бы предмет в этой ситуации может стать живым существом, способным к переменам. Позвольте ему измениться, если он сам этого хочет. Почувствуйте, какое он вызывает у вас общее ощущение.

4. Теперь пусть он говорит и как-то выражает себя. Поговорите с ним, спросите о его потребностях (в этом мире даже неодушевленные предметы способны разговаривать). Перед вами ваша субличность – разумное существо, живущее своей жизнью.

5. Теперь откройте глаза и запишите все, что только что произошло. Дайте этой субличности подходящее имя, которое поможет вам определять ее в дальнейшем: Мамина дочка, Артистка, Неудачница, Амазонка, Зануда, Всезнайка и т.д. Опишите ее характерные черты, привычки, особенности.

6. После того, как вы назовете и исчерпывающе опишете одну субличность, можете переходить к другим.

Субличности удобно компоновать в виде ромашки, где каждый лепесток – отдельная субличность, а центр – это нейтральная часть. Именно та субличность, которой удастся находиться в центре, и руководит вашим поведением и мыслями в данный момент времени. Вы сможете также увидеть, что какие-то субличности совсем не зрелы, а какие-то постоянно «захватывают» власть, блокируя энергию остальных, не давая нам быть более гибкими. Определите «перекосы» между субличностями и попробуйте их примирить. Таким образом, вы поймете, что заставляет вас совершать тот или иной поступок или делать выбор, какие роли вы отыгрываете неосознанно изо дня в день.

Наверное, первостепенная задача современной женщины – это найти себя, открыть свои истинные желания, обнаружить таланты и душевные резервы для их реализации. И тогда каждый сделанный выбор будет еще одним шагом к счастливому настоящему.

Е.В. Дмитриенко, психолог учебно-научного центра ХНМУ

*Психосинтез — метод психотерапии, опирающийся на теорию, разработанную итальянским психологом Р.Ассаджиоли, последователем З.Фрейда. Теория представляет собой динамическую концепцию психической жизни человека (непрерывное взаимодействие и борьба множества разных, в том числе противодействующих сил с объединяющим центром, который постоянно пытается управлять ими, согласовывать между собой и использовать). Познавая свой внутренний мир, человек может стать хозяином своей жизни, развить способности, обнаружить истинную духовную природу.

ДЕЛОВОЙ СТИЛЬ

Главное оружие бизнес-леди

Если ты способна всех выслушать, проанализировать все идеи, значит, ты способна стать лидером и достичь больших высот на любом поприще. И для этого тебе следует развить в себе то, в чем природа тебе не отказала, а именно – умение слушать.

Для этого придержишься следующих заповедей:

- ◆ Будь заинтересованным слушателем.
- ◆ Не выслушивай всех подряд.
- ◆ Задавай вопросы, но навсегда откажись от «вежливых» вопросов.
- ◆ Анализируй чужие высказывания.
- ◆ Соблюдай этикет.
- ◆ Не нарушай сценарий разговора.
- ◆ Будь всегда готова к ответной открытости.
- ◆ Не ставь перед собой цель высказаться.

Требования делового стиля

Если ты хочешь добиться успеха в бизнесе и подняться по карьерной лестнице, следуй этим правилам делового стиля:

- ◆ Юбки носи до колен и ниже.
- ◆ В одежде должны отсутствовать разрезы, декольте, обтягивающие ткани. Только простой покроей одежды и качественные ткани.
- ◆ Волосы желательно носить не длиннее плеч, выбирая нейтральные цвета.
- ◆ Туфли следует носить с закрытым носом, каблук не выше 5 см.
- ◆ Макияж модный, но не яркий.
- ◆ На всех деловых встречах нужно обязательно быть в пиджаке.
- ◆ Если с одним и тем же клиентом ты встречаешься дважды в день, обязательно надо сменить какую-то часть одежды (блузку, украшение и т.п.).
- ◆ Минимум украшений. Любые драгоценности не надевают до 6 часов вечера, исключение – жемчуг.

ХУДЕЙ ПО ПРАВИЛАМ

Нужна ли диета деловой женщине?

Исследования ученых показали, что строгие диеты снижают мозговую деятельность и ухудшают память.

Классик Кнут Гамсун («Голод») на вопрос сидеть ли деловой женщине на диете или нет ответил так: «Я давно заметил, что стоит мне поголодать несколько дней подряд, как мой мозг начинает словно бы вытекать и голова пустеет».

На голодный желудок люди часто склонны к принятию опрометчивых решений. Смена режима питания и образа жизни повергает человека в стресс. Кроме того, неполноценное меню, состоящее только из овощей и фруктов, неизбежно приводит организм к дисбалансу. Поэтому время, сэкономленное на приготовлении еды, надо использовать не для подсчета калорий, а для занятий в тренажерном зале, бассейне или просто прогулок на свежем воздухе – это будет намного полезнее.

МЕНЮ ДЛЯ БИЗНЕС-ЛЕДИ

Завтрак:

- сыр, хлеб + чашка овсяных или кукурузных хлопьев, залитых молоком с фруктами по сезону или тертой морковью;
- или стакан сока и омлет;
- или творог с фруктами.

Ланч: салат, йогурт, фрукты.

Обед:

- дома – салат, постное мясо (полить лимонным соком, который способствует лучшему усвоению железа и заменяет соль);
- или рыба, свежие и тушеные овощи, свежие фрукты;
- на работе: сэндвич из мяса, зеленого салата, сладкого красного перца, каша быстрого приготовления.

Полдник:

- дома – фруктовый салат (например, 150 г тертых яблок, сок половины апельсина, 10 грецких орехов, можно вместо орехов взять несколько ложек взбитых сливок);
- на работе – кефир или йогурт, ржаной хлеб, кусочек нежирной ветчины.

Ужин: тушеные или отварные овощи, постное мясо или рыба, теплое молоко с медом.

ПОЕЗИЯ

Жіноча Доля

Жіноча доля – як терпка роса,
Що на чебрець опівночі спадає.
Цілує душу відчаю сльоза,
А каяття помилки виправляє.

Жіноча доля – як лукавства тінь.
Уста сміються, а в очах – зажура.
Закреслить тугу забуття глибінь,
Сама себе, всміхаючись, одуриць.

У щасті пригортає цілий світ,
Про зло благає пам'ять замовчати.
Жіноча доля – милосердя цвіт,
Воїстину уміє все прощати.

Ольга Яворська

ЖИТЕЙСКАЯ МУДРОСТЬ

Забавные афоризмы
о мужчинах и женщинах

- Женщину разрешается перебивать только комплиментами...
- Женщина отличается от мужчины тем, что продумывает не свои шаги, а свою походку.
- Умна та женщина, в обществе которой можно вести себя как угодно глупо.
- Женщина редко прощает ревность и никогда не прощает ее отсутствия.
- Когда женщина говорит, что ей нечего надеть, это значит, что закончилось все новое. Когда мужчина говорит, что ему нечего надеть, это значит, что закончилось все чистое.
- К поэтам приходит муза, а к поэтам – музык...
- Привлекательные женщины отвлекают.
- Женщиной не рождаются – ею становятся.
- Если женщине нечего сказать – это не значит, что она будет молчать.
- Настоящий мужчина всегда добьется того, что хочет женщина.

ЮМОР

☺ ☺ ☺

Просыпаются муж с женой утром 8 марта.
Жена, сладко потягиваясь:
– Ах, какой чудный сон я видела! Будто ты мне на 8 Марта подарил брильянтового колье! Что бы это значило?

Муж, целуя ее:

– Подожди, вечером узнаешь!

Вечером жена прибежала с работы пораньше, накрыла на стол, зажгла свечи... Приходит муж и протягивает ей красивую коробочку, перевязанную бантиком.

Она ее открывает и видит книгу «Толкователь снов».

☺ ☺ ☺

Объявление:

«Дорогие женщины! Просим вас не вздыхать так сильно – запотевают витрины!» Администрация магазина «Меха».

**МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ
РІДНОЇ МОВИ****Наша мова, мова журавлина...**

В тому, певно, є й моя провинка,
Що для тебе був не краший час...
Наша мова, мова журавлина, –
повернись із вірю до нас.
Зазвучи! Хай серце відпочине,
спів хай зачарує рідний край.
Наша пісню, пісню солов'їна, –
своїх слів крилатих не втрачай!
Де б не був – додому серце лине.
Де б не жив – все українце ти...
Наша доле, горда, соколино,
– вище хмар насуплених злети!
У долоні упаде пір'їна,
наче лист жаданий від синів.
Позбирай же, ненько Україно,
всіх своїх розкиданих птахів.

Сергій Цушко

У грудні 1999 року Генеральна конференція ЮНЕСКО проголосила, що кожного року, починаючи з лютого 2000 р., для сприяння мовному й культурному різноманіттю та багатомовності відзначатиметься Міжнародний день рідної мови, адже вона є найсильнішим інструментом збереження й розвитку нашої матеріальної та духовної спадщини. Усі кроки в напрямку поширення рідних мов не лише сприяють мовному різноманіттю, кращому ознайомленню з мовними та культурними традиціями в усьому світі, але й зміцнюють солідарність, що ґрунтується на взаєморозумінні, терпимості та діалозі.

Щороку Міжнародний день рідної мови присвячується одній зі світових мовних проблем.

Матеріал підготувала **О.В. Самолисова**, викладач кафедри української мови, основ психології та педагогіки

**ПРОФСПІЛКОВА
ОРГАНІЗАЦІЯ СТУДЕНТІВ ХНМУ**

17 лютого 2010 року в університеті відбулася XXVII звітно-виборча конференція первинної профспілкової організації Харківського національного медичного університету, де був заслуханий звіт голови Олександра Миколайовича Шевченка про роботу профспілкової організації за період з березня 2005 по лютий 2010 року. Активну участь в обговоренні звіту взяли члени профкому Яна Савицька, Олександр Ковальчук, Сергій Пасечник та Ганна Нікулочкіна. Роботу Первинної профспілкової організації студентів ХНМУ за звітний період визнали задовільною, звіт ревізійної комісії було затверджено.

О.М. Шевченко та Д.В. Дубовик

У роботі зібрання взяли участь проректор з науково-педагогічної роботи університету Іван Васильович Летік та заступник голови Обласного комітету профспілки працівників охорони здоров'я Олена Василівна Чепурнова, які нагородили почесними грамотами активних членів профспілкового комітету.

За підсумками голосування головою первинної профспілкової організації студентів Харківського національного медичного університету обрано **Дмитра Володимировича Дубовика** – студента V курсу I медичного факультету.

К 100-ЛІТТЮ СЗДАНИЯ ЖЕНСКОГО МЕДИЦИНСКОГО ИНСТИТУТА**О ПРОБЛЕМЕ ВЫСШЕГО МЕДИЦИНСКОГО
ОБРАЗОВАНИЯ ДЛЯ ЖЕНЩИН В НАЧАЛЕ XX ВЕКА****Начало в №1-2, 2010 г.**

Возросшим в те годы стремлением женщин к получению естественно-научного и медицинского образования воспользовалась энергичная и влиятельная госпожа Н.И. Невиандт, которая обладала немалыми связями в Харьковском учебном округе. В 1907 г. в учрежденных ею Высших женских курсах она организовала медицинский факультет. Курсы обслуживались преподавателями университета, но для медицинского факультета необходимо было создать лаборатории и клиники, что требовало больших средств и было не под силу частному учебному заведению. Тем не менее, курсы просуществовали более двух лет. Убедившись, что их надеждам на получение врачебного диплома на этих курсах не суждено осуществиться, слушательницы обратились к Харьковскому медицинскому обществу с просьбой взять в свои руки дело высшего женского медицинского образования. Харьковское медицинское общество горячо поддержало женщин. 8 мая 1910 г. состоялось его многочленное заседание, которое привлекло внимание медицинской общественности города. После всестороннего обсуждения предложение, внесенное правлением Харьковского медицинского общества, было принято единогласно. Общество выразило желание создать высшие женские медицинские курсы и немедленно приступить к их организации. Комиссия в составе известных прогрессивных профессоров и общественных деятелей начала работу над составлением устава и предложила название новой высшей школы – Женский медицинский институт. Вскоре был создан организационный комитет и избрано бюро комитета. Был подготовлен и подан в министерство на утверждение устав Женского медицинского института. Делегация членов оргкомитета вернулась из Петербурга с радостной вестью: министр дал положительный ответ и заверил, что с его стороны препятствий к открытию Женского медицинского института не будет. Получив обнадеживающий ответ, члены оргкомитета продолжали работать с удвоенной энергией. Нужно было подготовить необходимые помещения. Харьковским медицинским обществом запланировано строительство анатомического театра с аудиторией на 300 мест, с музеем и комнатами для занятий. Для клинических занятий начали приспособлять больницу и амбулаторию медицинского общества. Одна-

Данилевский В.Я.

ко общество столкнулось с противодействием попечителя учебного округа, который считал, что в одном городе недопустимо иметь два конкурирующих учебных заведения. Пришлось снова обращаться к министру, который не согласился с полной автономией института и выдвинул требование внести изменения в устав. Когда устав был утвержден, общество начало подготовку учебной базы, составление сметы, приглашение преподавателей и т.д. Были арендованы третий и четвертый этажи Северного банка по улице Сумской, 1, где планировали оборудовать две аудитории и несколько учебных лабораторий.

Наконец, 15 июля 1910 г. из Петербурга была получена телеграмма, извещавшая, что Министерство народного просвещения дало официальное разрешение Медицинскому обществу основать в Харькове Женский медицинский институт. На пост директора на заседании медицинского общества был избран председатель организационного комитета В.Я. Данилевский.

В начале августа 1910 г. появилось объявление о приеме, в котором говорилось, что «Харьковский женский институт имеет целью доставить лицам женского пола высшее медицинское образование в объеме университетского курса». Сообщалось также, что осенью текущего года открываются первый и второй курсы, а вопрос об открытии третьего курса вскоре будет выяснен. Среди привычных для нас документов (метрическое свидетельство, аттестат об окончании женской гимназии, автобиография) были и такие, как «разрешение родителей или попечителя для лиц до 21 года, а от замужних – мужа на поступление в институт» и «свидетельство о благонадежности».

Прием заявлений от желающих учиться в Женском медицинском институте шел очень активно: в середине сентября секретарь оргкомитета сообщил, что на первый курс подано 335 заявлений, на второй – 204 и на третий – 275 (от поступавших на третий курс принимались только предварительные заявления). В.Я. Данилевский снова отправился в Петербург, чтобы добиться разрешения об открытии третьего курса. Наконец, 6 октября от него пришла телеграмма, что министерство дало такое разрешение.

Продолжение следует

З.П. Петрова, доцент кафедры социальной медицины, организации и экономики здравоохранения

В.Г. ЛАШКЕВИЧ В ИСТОРИИ ХАРЬКОВСКОЙ МЕДИЦИНЫ

Кафедра факультетской терапии Харьковского национального медицинского университета на IV этаже Областной клинической больницы встречает студентов бюстом Валериана Григорьевича Лашкевича, бывшего заведующего кафедрой, сыгравшего в свое время основополагающую роль в становлении Харьковской научной терапевтической школы.

Воспитанник Медико-хирургической академии в Санкт-Петербурге, он приехал в Харьков в 1868 г. кандидатом для замещения вакантной должности преподавателя терапевтической факультетской клиники. Единогласно избранный в заседании факультета и совета университета, в апреле 1869 г. он уже работал на кафедре, а в 1872 г. стал ординарным профессором кафедры терапевтической клиники.

С появлением в университете В.Г. Лашкевича для кафедры наступил период подъема, в учебном процессе произошли коренные преобразования. Он широко пропагандировал и внедрял новые методы диагностики и терапии. Особенно много внимания уделял клиническому становлению студентов, составлению историй болезней, приобретению практических навыков, на-

блюдению за действием лекарств. В свободное время (по вечерам) Валериан Григорьевич занимался со студентами диагностикой различных заболеваний. Впервые ввел в практику демонстрацию больных на лекциях, большое внимание уделяя обучению методике проведения дифференцированного диагноза.

Научная деятельность Валериана Григорьевича была посвящена преимущественно двум разделам внутренних болезней: сифилису внутренних органов и нервным болезням, он стал одним из пионеров изучения этих вопросов. Современники отмечали его выдающиеся способности клинициста, прекрасное владение словом и аудиторией.

Много сделал Валериан Григорьевич для университета, который оказал на него самое благоприятное влияние. Об этом профессор сказал в ответном слове на приветствия в его адрес по случаю празднования его 25-летнего юбилея: «Девятнадцать лет тому назад я приехал в Харьков; я привез с собой молодость, энергию и миссионерский пыл служения науке... Приступив к деятельности, я заметил, что мой научный рост идет на убыль, что я едва ли не больше получаю от университета, чем даю ему. Близкое знакомство с представителями других наук – физики, химии, ботаники и проч. закрепляло мои биологические сведения и расширяло мой научный горизонт, а обращение с деятелями других факультетов, юридического, филологического, гарантировало меня от опасной односторонности и заставляло держаться повыше над уровнем ремесленности...»

К сожалению, Валериан Григорьевич недолго оставался профессором медфакультета. Он тяжело болел и в 1888 г. вынужден был оставить преподавание. Интересна, глубока, поучительна и трогательна его прощальная

лекция, обращенная к студентам IV курса. По его собственному замечанию, лекция явилась итогом личного опыта, который он отдавал будущим врачам, желая помочь им понять, каким должен быть настоящий врач; как уберечь себя от депрессии в связи с возможным летальным исходом лечения отдельных больных; как работать над собой, приобретать новые знания; как понимать миссионерское значение своей деятельности среди бедных людей и уметь ценить их благодарность. По мнению В.Г. Лашкевича, «о врачах можно сказать, что он есть соль земли, есть свет для темного невежественного поколения. Он же есть и страж нарождающегося люда. Это ли не почтенная деятельность, это ли не высокая роль?»

Лекция наполнена грустью человека, прощающегося с любимыми учениками, проникнута заботой об их будущем. Она завершается словами: «Не сердце мое изменяет вам, а силы».

Валериан Григорьевич Лашкевич умер 17 июня от туберкулеза. Он нашел возможность быть полезным родному медицинскому факультету и после смерти, оставив 20 000 руб. на обустройство лаборатории терапевтической клиники. Такая же сумма была оставлена для помощи нуждающимся студентам, ученикам ремесленной школы в Харькове и крестьянам деревни Ивановцы, в которой он родился.

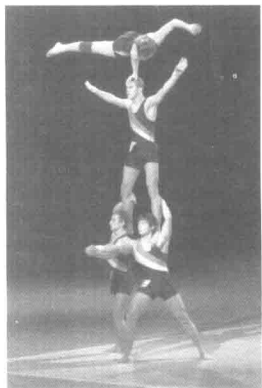
Похоронен проф. В.Г. Лашкевич на 13 кладбище в Некрополе выдающихся харьковчан. Это необычное захоронение: огромный камень-валун лежит на могиле, а на нем слова из Евангелия от Матфея: «Кто сотворит и научит, тот великим наречется в царстве небесном». Валериан Григорьевич достоин этих слов.

А.С. Овчинникова, хранитель фондов
Народного музея истории ХНМУ

ДЕНЬ ПАМЯТИ

Фестиваль боевых искусств

Накануне Дня вывода Советских войск из Афганистана во Дворце спорта состоялся V фестиваль боевых искусств, посвященный памяти харьковчан, погибших в локальных войнах. Всего на фестивале было представлено 14 федераций боевых искусств и спортивных клубов из разных регионов Украины. Организаторами мероприятия выступили Харьковская областная и городская власти, Областной комитет ветеранов локальных войн совместно с Областным союзом семей воинов, погибших в Афганистане.

Участники фестиваля соревновались в боевом мастерстве. В программе были выступления лучших спортсменов в таких боевых искусствах, как таэквондо, кемпо-кобудо, рукопашный бой, самбо, дзюдо, историческое фехтование, бокс, кик-боксинг, джиу-джитсу, каратэ и др.

В качестве мероприятия, с энтузиазмом приняли в нем участие, так как высшей целью фестиваля стало почтение памяти харьковчан, погибших в локальных войнах в более чем 24 странах мира, развитие и популяризация боевых искусств и здорового образа жизни, патриотическое воспитание молодежи, привлечение ее к занятиям физической культурой и спортом.

Наталья Заривчацкая, стомат. ф-т, IV курс, 2 гр.

КОХАННЯ В ЖИТТІ СИЛЬНОЇ ЖІНКИ

25 лютого 2010 року український народ відзначив річницю від дня народження **Лариси Петрівни Косач (Лесі Українки)**.

Леся Українка — це унікальне явище в літературі не тільки українській, а й у європейській, світовій, тому що такої глибини переживань і самокритичних катувань українська література не знала. Давайте подивимось на Лесю Українку як на жінку. Той, хто прочитає «Тебе нема, але я вся з тобою», знайде, мабуть, один із ключів до феномену поетеси, бо там є осмислення вічної проблеми — кохання.

Струни поетичної ліри Лесі Українки не раз озивалися ніжними, потаємними тонами, – була вона не тільки «співачкою досвітих огнів». Інтимна поезія Лесі складає цілу збірку «Хвилі моєї туги». І хоч сама поетеса з острахом думала про майбутніх своїх біографів, намагаючись «боронити свою душу й серце, щоб не вривалися туди силоміць чужі люди, немов у свою хату...» – усе ж неминуче настає час, коли починають цікавитися, із яких сердечних імпульсів народжувалися Лесині любовні поетичні одкровення. Мусимо визнати той інтерес закономірним і зрозумілим.

Перша група інтимних віршів поетеси («Як я умру», «Так прожила я цілу довгу зиму», «Не дорікати слово я дала»...) були звернені до Нестора Гамбарашвілі, стосунки з яким «були більш ніж дружніми», але не переросли в серйозні. Нестор одружився з іншою. Ця звістка була поштовхом до написання твору «Не дорікати слово я дала»:

Не дорікати слово я дала,
І в відповідь на тяжку постанову
Ти дав колючу гілочку тернову,
Без жаху я в вінок її вплела.
Рясніше став колючий мій вінок
Дарма, я знала се!
Тоді ще, як приймала
Від тебе зброю, що сріблом сіяла,
Я в серце прийняла безжалісний
 клинок.

Тепер мені не жаль ні мук, ні крові,
Готова я приймать і рани, і терни
За марні мрії, за святі сни
Пречистого братерства і любові.

Адресат другої, «пізнішої» за часом, групи інтимних віршів Лесі Українки – Сергій Мержинський.

Познайомилися вони влітку 1897 р. в Ялті. Обое страждали: Лєсо мучив туберкульоз кісток, Мержинського – сухот, але це не завадило глибоким почуттям. Після Ялти вони листувалися: «Твої листи завжди пахнуть зів'ялими трояндами, мій бідний, зів'ялий квіте! Легкі, тонкі пахощі, мов спогад про якусь любов, минулу мрію. Мій друже, любий мій друже, створений для мене. Як можна, щоб я жила сама, тепер, коли я знаю інше життя?» – так писала Лєся Українка в одному зі своїх листів. Проте доля приготувала інше. Не хотіла вірити Лєся Українка, що Сергій (30-літній) помирає, до того ж між ними постали його рідні. Незважаючи на це, з'явилися рядки:

Все, все покинуть,
до тебе полинуть,
Мій ти єдиний
мій зламаний квіте!
Все, все покинуть,
з тобою загинуть,
Та було б щастя,
мій згублений світе!

Сергія Мерджинського не стало 3 березня 1901 р. Усім пережитим Леся була вимучена фізично й морально. Власне життя здавалося без нього порожнім і марним. Згодом 7 червня 1901 р. написала три вірші, у яких запікся біль щойно пережитої драми («Уста говорять: «Він навіки згинув!», «Ти не хотів мене взяти, полишив мене тут на сторожі...», «Квіток, квіток, як можна більше квітів»). Через десять років Леся Українка повторить:

Тремтять і промовляють враз зо мною:
«Тебе нема, але я вся з тобою!».

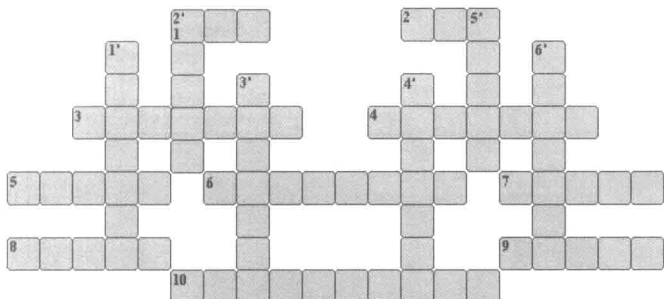
Зразки інтимної лірики розкрили душу жінки-поетеси, якій не було «чужде все земне», і ми змогли побачити Лесю Українку не тільки як поета-революціонера. Найніжніша лірика поетеси пройнята схвильованістю, благородством почуттів.

Відаючи шану безсмертній нашій
Лесі Українці, ми повинні сказати: «Як
нам співзвучна її поезія сьогодні! Як нам
потрібно учитися вірному сприйняттю
багатогранного життя, її умінню збері-
гати почуття».

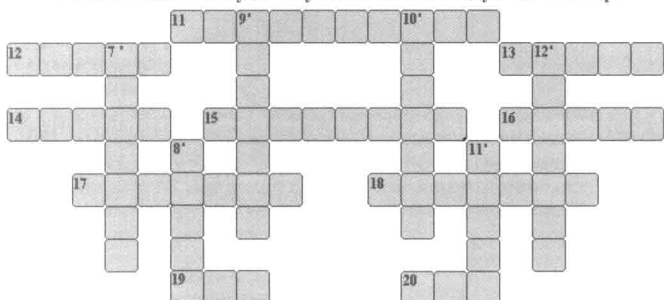
О.В. Калініченко.

доцент кафедри української мови,
основ психології та педагогіки

КРОССВОРД «ПО-МЕДИЦИНСКИ»

Присылайте свои ответы на e-mail: redakt@knmu.kharkov.ua
и имя победителя будет опубликовано в следующем номере

Вопросы:

По горизонтали:

1. Чешется.
2. Непроизвольное сокращение мышц.
3. Младший медперсонал.
4. Заболевания печени.
5. Воспаление седалищного нерва.
6. Эпидемия мирового масштаба.
7. Инструмент для зажимания сосудов.
8. Толчкообразное расширение сосудов.
9. Лекарственная форма.
10. Уплотнение и увеличение объема тканей.
11. Болезненная забота о собственном здоровье.
12. Жидкость, в которой вываривали лечебные травы.
13. Человек, дающий свою кровь.
14. Медицинский инструмент.
15. Сфингоманометр.
16. Длительное возбуждение нервов.
17. Embizin.
18. Есть в puzzle и генетике.
19. Acorus – лекарственное растение.
20. Крыло на латинском.

По вертикали:

- 1'. Лекарь.
- 2'. Москит с кремальерой.
- 3'. Инфекционное заболевание (2+тиф).
- 4'. Специалист по детским болезням.
- 5'. Патологическая полость.
- 6'. Звание главного врача в Риме.
- 7'. Нарушение ритма сердца.
- 8'. Одна из жидкостей организма.
- 9'. Воспаление яичника.
- 10'. Гомогенная (однородная) смесь.
- 11'. Длительная задержка стула.
- 12'. Прибор для осмотра уха.

♥ ДО ДНЯ ЗАКОХАНИХ

ІДЕАЛЬНА ПАРА

Середина лютого, зима в самому розпалі, а у закоханих все так і палає зсередини, адже їх зіграє кохання. День святого Валентина – черговий привід нагадати про свої почуття. За традицією до Дня закоханих у Харківському національному медичному університеті відбувся конкурс «Ідеальна пара».

У змаганні взяло участь 9 пар із різних факультетів: пара №1 – Анастасія і Олександр (IV мед. ф-т), пара №2 – Алла і Віталій (стомат. ф-т), пара №3 – Владислава і Володимир (I мед. ф-т), пара №4 – Юлія і Іван (медколедж), пара №5 – Валерія і Григорій (III мед. ф-т), пара №6 – Дар'я і Олександр (I мед. ф-т), пара №7 – Вікторія і Тарік Айман (стомат. ф-т), пара №8 – Юлія і Анатолій (II мед. ф-т), пара №9 – Тетяна і Павло (II мед. ф-т).

Кожна пара була оригінальною та неповторною. Конкурс відбувся у три етапи: відеоконкурс, освідчення в коханні та показ талантів. Під час демонстрації відео про свою першу зустріч конкурсанти виявили неабияку винахідливість та акторську майстерність, а також гарні декламаторські здібності в конкурсі освідчення в коханні. Крім того, пари продемонстрували свої вокальні та танцювальні таланти, що зазвичай супроводжувалися інсценізацією. Глядачі охоче підтримували кожну пару, не шкодуючи долонь і голосів, аплодували та кричали, енергійно розмахували кульками й плакатами.

У перервах між конкурсами студентів-медиків вітали ансамбль «Арт-Денс», який передав частку своєї любові глядачам символічним танцем «Танго кохання». Новим для сцени актового залу став дует ансамблю «Іасса» та ВІА «АTRIUM», що зворушили усіх піснями про кохання. Особливо запам'яталася Наталія Костоглодова, яка у супроводі ВІА «АTRIUM» виконала власну пісню.

Наприкінці концерту журі оголосило результати конкурсу. Кожна пара перемогла у своїй номінації:

- ♥ «Закохана пара» – Юлія і Анатолій.
- ♥ «Романтична пара» – Вікторія і Тарік Айман.
- ♥ «Чарівна пара» – Юлія і Іван.
- ♥ «Артистична пара» – Дар'я і Олександр.
- ♥ «Ніжна пара» – Владислава і Володимир.
- ♥ «Граціозна пара» – Анастасія і Олександр.
- ♥ «Незабутня пара» – Тетяна і Павло.
- ♥ «Приз глядацьких симпатій» – Алла і Віталій.

У напруженій боротьбі звання «Ідеальної» отримала пара №5 – Валерія Приходчук та Григорій Грицюк (III мед. ф-т).

Усі учасники отримали подарунки та дипломи.

День закоханих минув, але це не заважає нам зайвий раз висловлювати свої почуття, повторювати теплі слова кохання та доводити, якими дорогими є для нас близькі люди.

Кохайте й будьте коханими!

Емілія Прибильська, студентка

Учасники конкурсу

Ансамбль «Арт-Денс». Танго кохання

Підтримка глядачів

Ідеальна пара

Нагородження переможців

СЛОВО О ЛЮБВИ

Любить – это прежде всего отдавать. Любить – значит чувства свои, как реку, С весенней щедростью расплескать На радость близкому человеку.

Любить – это только глаза открыть И сразу подумать еще с зарею: Ну чем бы порадовать, одарить Того, кого любишь ты всей душою?!

Любить – значит страстно вести бои За верность и словом, и каждым взглядом, Чтob были сердца до конца свои И в горе и в радости вечно рядом.

А ждет ли любовь? Ну конечно, ждет! И нежности ждет и тепла, но только Подсчетов бухгалтерских не ведет: Отдано столько-то, взято столько.

Любовь не копилка в зашкафной мгле. Песне не свойственно замыкаться. Любить – это с радостью откликаться На все хорошее на земле!

Любить – это видеть любой предмет, Чувствуя рядом родную душу: Вот книга – читал он ее или нет? Груша... А как ему эта груша?

Пустяк? Отчего? Почему пустяк?! Порой ведь и каплею жизнь спасают. Любовь – это счастья вишневый стяг, А в счастье пустячного не бывает!

Любовь – не сплошной фейерверк страстей.

Любовь – это верные в жизни руки, Она не страшится ни черных дней, Ни обольщений и ни разлуки.

Любить – значит истину защищать, Даже восстав против всей вселенной. Любить – это в горе уметь прощать Все, кроме подлости и измены.

Любить – значит сколько угодно раз С гордостью выдержать все лишения, Но никогда, даже в смертный час, Не соглашаться на униженья!

Любовь – не веселый бездумный бант И не упрёки, что бьют под ребра. Любить – это значит иметь талант, Может быть, самый большой и добрый.

И к черту жалкие рассужденья, Все чувства уйдут, как в песок вода. Временны только лишь увлеченья. Любовь же, как солнце, живет всегда!

И мне наплевать на циничный смех Того, кому звездных высот не мерить. Ведь эти стихи мои лишь для тех, Кто сердцем способен любить и верить!

Здуард Асадов

ЮВІЛЯРИ

Шановні ювіляри, що відзначають своє свято в лютому: асистент кафедри пропедевтики педіатрії №2 **Ольга Миколаївна Плахотна**, старший викладач кафедри фізичної реабілітації та СМ **Олена Іванівна Кисіль**, лаборанти кафедри терапевтичної стоматології **Ганна Петрівна Фоміна** та **Наталія Григорівна Кузьміна**, бібліотекар I категорії **Тетяна Євгенівна Непійпа**, начальник сектора обробки інформації з лікувальної роботи **Світлана Арефіївна Костіна**, зав. кафедри фізичної реабілітації та СМ **Андрій Георгійович Істомін**, доцент кафедри загальної практики-сімейної медицини **Андрій Анатолійович Заздравнов**, ст. лаборант кафедри внутрішньої медицини №2 і клінічної імунології та алергології **Олег Іванович Шушляпін**, інженер I категорії експлуатаційно-технічного відділу **Євген Григорович Зуб**.

Прийміть від колективу ХНМУ щирі вітання й побажання
міцного здоров'я, добробуту та стабільності, вірних друзів,
втілення в життя всіх благородних задумів та заповітних мрій!

Нехай у вашій оселі завжди панують любов,
щастя, злагода та сімейне благополуччя!

Вітаємо!

МОВОЮ ФОТО

Яблони в цвєту – весни творєньє...

Груши в цвєту – пеной
по ветру тянутєся...

Яблони в цвєту – весни кружєньє.

Пришла пора весєнньє,
Пришла пора цвєтєнньє...

Весна, весна! Как воздух чист!

Авторські фото студєнта факультєту з підготовки іноземних студєнтів **Кало Мохамєда**

«Мєдичний унївєрситєт»

Рєєстраційнє свїдоцтво ХК № 193 від 29 червня 1994 р.

Засновник – Колектив Харківського національного
мєдичного унївєрситєту.

Газєта виходить два рази на мїсяць

Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Ленїна, 4.

Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60

e-mail: redakt@knmu.kharkov.ua

www.knmu.kharkov.ua

Підписано до друку 22.02.2010. Формат 60 x 90/4.

Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.

Умов. друк. арк. 4. Обл.-вид. арк. 4,5.

Тираж 500 прим. Зам. №0222-01.

Видання підготовлено та надруковано
у ТОВ ВПЦ «Контраст».

61166, м. Харків, пр. Ленїна, 40,

т. (0572) 719-49-13, 717-76-51

Рєєстраційнє свїдоцтво ДК № 178 від 15.09.2000
За точність викладєння фактів вїдповїдальність несє
автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка
зору авторів публікацій мєжє не збїгатися з позицією
редакції. Передрук лише з дозволу редакції газєти.

Рєдактор В. Захарєвич

Корєктори М. Тарасєнко, Н. Дубська,
Є. Рубцова